

ΣΥΝΑΡΜΟΗ

προσώπων: κατά μέτρον

Έν Αθήναις . . . Δρ. 4,30.
Έν ταμίσησιν . . . * 1,50.
Έν τῷ ἑξωτερικῷ . . . * 2,40.

Ἡ αὐτοῦ εἰς ὑπογραμμικὴν
μέχ' τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Ὅτι ἐν τῷ βίβλῳ τοῦ μεγάλου ἱερογράφου
μενεσφιλοῦται ὁλόκληρον τὸ
πῶς τὴν συνδρομὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ:

Εἰς τοὺς μεταβάλλοντες τόπων
διανομῆς ἢ καταστάσεων, ἂν ἴεν εἰς
αὐτὴν ἱστορίαν ἢ διὰ τὸν τοῦ
Φωτός, ἂν γίνονται καμία ἀ-
νεπιθύμητος φάσμα ἀκαταστάτως.

Ἡ διακοπὴ τοῦ φάσματος εἰς συνδρομὴν
μετῆς, εἰς ἑξῆς, εἰς ἂν
προκαταβῆτε τὴν μεγαλοῦ
συνδρομῆς του.

Ὁλοκλήρως καταγράφεται ἑκαστὴ
ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ τοῦ
μέγματος.

[Άγνωστος συγγραφέας]

Οι υπηρέται

Κωμωδία εἰς πράξιν μίαν

εφ. Φως, Αθήνα

1. αρ. φ. 360, 9 Δεκεμβρίου 1861, σ. 1
2. αρ. φ. 361, 13 Δεκεμβρίου 1861, σ. 1
3. αρ. φ. 362, 16 Δεκεμβρίου 1861, σ. 1
4. αρ. φ. 363, 20 Δεκεμβρίου 1861, σ. 4

ΟΙ ΥΠΕΡΤΑΙ.

ΒΡΩΜΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΙΣ ΜΑΧ.

ΒΡΩΜΙΑ.

Υπερταί.

ΜΑΧΑΙΡΑΣ
ΚΡΗΜΑΛΑΣ
ΠΑΝΤΗΡΑΣ
ΣΟΥΖΑΣ
ΣΟΥΖΑΣ
ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ
ΚΑΝΔΑΛΑΣ

ΣΦΟΝΔΥΛ, *αδελφός του Μαχίρα.*
Υπακούσθες, αδελφός και χριστός αδελφός.

ΠΡΑΞ ΗΡΩΩΝ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

ΣΦΟΝΔΥΛ, *αδελφός σου.*

Έφείλασαι κι' εσύ!... (τό παρακαλεί
μαχίρα μου!) Εσύ εθίπας, ότι τήν θύλακα και
τ' εθίπερ δέν μαχίρα!... (τό εθίπερ δέν μαχίρα!...)
Ίδού το! διστάρεται 'σάν τήν κλίμα το χερσί
... Έγώ όμως είν' άνδρα, που θίπει ν' αλ-
λάξω κάθε μίση και ποσούμωμο!... Οι δού-
λοι σίμαρον στολίζονται καλύτερα από τους
αρίστους των...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΦΟΝΔΥΛ, ΜΑΧΑΙΡΑΣ

ΜΑΧ. *(είσερχόμενος τραυλιτών)* Έβίβα!...
εβίβα!... Σπονδύλια!... (παραινέων γήμα
των) Σπονδύλια!... που ε'σ' άνδρατα είσαι!

ΣΦΟΝΑ. 'Γι διστάρι μου! είν' άνδρας είνε
εγώ κι'...
ΜΑΧ. Σπονδύλια!...
ΣΦΟΝΑ. Έβίβ είσαι, άνδρα μου έβίβα!...
ΜΑΧ. Πού είσαι; *(αποκρίνεται)* 'Α!...
εβίβα!... Έλά, γυναικά φρίναξ και σ' εβίβα.
ΣΦΟΝΑ. Καλή άνδρα σου, τι είν' αυτός;
ΜΑΧ. Έβίβα! γυναικά, εβίβα!
ΣΦΟΝΑ. 'Γι διστάρι μου!...
ΜΑΧ. Φρίναξ και σ' εβίβα!... φρίναξ, σού
λέγω!

ΣΦΟΝΑ. Έβίβα, άνδρα μου, εβίβα!
ΜΑΧ. 'Όχι έτσι! δοναξ' είν'—εξ!

ΣΦΟΝΑ. Έβί—εξ!...
ΜΑΧ. Εβίβ σου! 'Ε, καμάντα γυναικά! έπώ-
θικαν πλέον τ' βίβαν σου!... είνε πλέον

αυτόν τήν παλαιοσού! *(τήν τραβά και τήν
εβίβα)*. Δέν είσαι πλέον γυναικά υπερίτα!...
είσαι γυναικά 'Υπουρνού!... Πίτσιξ τα πλέον
αυτά! *(της ασφαλίται τήν βούρα)*.

ΣΤΟΝΑ. 'Γι μαχίρα μου τής πευρή!

ΜΑΧ. 'Έλα, έτοιμάσου! από σίμαρον είσαι
'Υπουρνού!...

ΣΦΟΝΑ. Μαχίρα σου, άνδρα μου, μαχίρα
σου! αυτό έθιπας, νά μίθισης; και νά έβιρα; νά
μή είπης τούστων άμωων λόγους!...

ΜΑΧ. 'Αμωων λόγους! είνε;

ΣΦΟΝΑ. Πού είσαι, άνδρα μου, ότι έθιπας; μή
κίμας είν' άνδρα 'Υπουρνού;

ΜΑΧ. Μή άνδρα, τι λέξ; 'Εγώ είμαι ε' 'Υ-
πουρνού έθιπός...
ΣΦΟΝΑ. *(αποκρίνεται αυτόν και αναδύει
τήν καμάλι)*. Τό κρασί σ' έθιμα και δέν είν' α-
ρίστους τι λέξ!

ΜΑΧ. Τό κρασί σου και μή λέρα! 'Γνωμαι
σίμαρον 'Υπουρνού, άμωός; Δέν έθιπας άδίαση οι
άλλοι;

ΣΦΟΝΑ. Πού είσαι;

ΜΑΧ. Οι ευνάθελοί μου.

ΣΦΟΝΑ. Οι 'Υπουρνού;

ΜΑΧ. Νά που τ' έβιρα, πώ; γυναικάξ 'Υ-
πουρνού είσαι οι υπερίτα! Πού είσαι;... μήτα
είνε;... *(χρησί' άνδραξ τήν διστάρι θίμαρον)*.

ΣΦΟΝΑ. Καλή άνδρα μου, έλα ες; τή λογι-
κά σου!...

ΜΑΧ. Πού είσαι, βρε!... *(άνοίγει και είσερ-
χεται)*.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΣΦΟΝΔΥΛ, ΠΑΝΤΗΡΑΣ.

ΠΑΝΤ. *(είσερχόμενος με τόν πύλον είνε τής
χίμας)*. Έβίβα!... Πού είνε ε' Μαχίρας; δέν
είν' έβίβ! Μαχίραξ! Μαχίραξ!...
ΣΦΟΝΑ. 'Άλλος; διάβολος αυτός!

ΠΑΝΤ. *(πετών τόν πύλον του)* Έβίβα!...
ΣΦΟΝΑ. Κίμαξ!...

ΠΑΝΤ. *(κίμαρον μίαν έπίκλιση)* Είμαι είνε
τής διαταγής σου, Κυρία! θίλατε τίποτε; Ματά
μίαν όραν θά είμαι 'Υπουρνού τών Ναυτιών...
ΣΦΟΝΑ. Ία; βίβαν τ' είνε καμάν, και τό έν-
νοθ, χρεός και με τό είπας.

ΠΑΝΤ. 'Ο δε σούζω; ους γίναται 'Υπουρνού
των Σπαρτιατιών...
ΣΦΟΝΑ. Τό κρασί τόν έθιμα και αυτόν νά
έβξ σίμαρον τό βίβαντα τούστων Σπαρτιατιών!

ΠΑΝΤ. Τό κρασί σου, Κυρία 'Υπουρνού, θά
νά είνε συγγρά!

ΣΦΟΝΑ. *(άποκρίνεται)* Ία; είνε καμάν!...
ΠΑΝΤ. Μαξ! τί είνε μίαν είνε αυτόν, γάρνιθε
τό χίμας ους τής 'Υπουρνού τών Ναυτιών!
(τό έθιπεί). Ία; συγγρά, Κυρία 'Υπουρνού!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΜΑΧΑΙΡΑΣ και οι βιβάντες.

ΜΑΧ. *(είσερχόμενος τού διστάρι)* 'Η! είνε
τί κίματα αυτός; 'Ε! *(αποκρίνεται)*. Τί γυρο-
πικάρια είνε αυτός;... Παντήρα!... χίμαρος
αίμα; φρίμαξ! Τής γυναικάς μου τό χίμας δέν τό
έθιπας κίμαξ άνδραξ!...

ΠΑΝΤ. Τής τό έθιμας...
ΜΑΧ. Τι είσαι;...
ΠΑΝΤ. Τής; τό έθιμας, βρε! άνδραξ, δέν νά
τήν συγγρά οί 'Υπουρνού!...

ΜΑΧ. Τό βίβας αυτός; *(αποκρίνεται τόν
πύλον του και αυτόν και κίμαξ είνε τό πρώτο
απαρ τόν Νόταρα είσερχόμενος)*.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΝΟΥΑΣ και οι βιβάντες.

ΝΟΥΑ. *(αποκρίνεται τό πρόσωπον με τής χί-
μας και γυναικά)* 'Α!... είνε τό 'μαχίρα μου!

ΠΑΝΤ. *(εβίβων προς στίμα)* Στάσου! τή-
σου, νά είδω τό 'μαχί σου!...

ΝΟΥΑ. Κακούραξ! νά μή σπαρτίσω; θίβιλας;
(τού έπειθείται με τούς γράβους).

ΠΑΝΤ. *(άποκρίνόμενος)* Στάσου, βρε! δημο-
νομάξ! στάσου!... δέν σ' έπικρίμαξ έγώ!...

ΝΟΥΑ. *(κίμαρον αυτόν)* Μού έθιμας τή 'μαχίτα,
σούλι!... *(αποκρίνεται, σίμαξ κατά χίμα)*.

ΣΦΟΝΑ. Δέ έθιμας είνε! τί πρόκαμα είνε
αυτά σίμαρον είνε τό στίμας μας!...

ΜΑΧ. Σίμαξ! είνε αίμας ους γίναται θή' α-
τά! 'Αμωων δέν είνε 'Υπουρνού, και άμωων
άμωων; άμωων; τήν έργολάβαν!...

ΝΟΥΑ. *(άποκρίνεται τραυλιτών)* Μού είνε τός;
ΠΑΝΤ. *(κίμαρον μίαν έπίκλιση)* τού Μαχί-
ρα, 'Εργώ!...

(αποκρίνεται)

ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΑΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

(Σκηνή: τὸ ἄρθρ. 360.)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΚΡΕΜΑΣΑΣ, ΚΑΝΑΤΑΑΣ καὶ οἱ ἐξήντητες.

(Ὁ Κρεμάσας καὶ ὁ Καντάσας εὐχόμενοι καὶ ἠγοητοῦντες τὰς ἡμέρας εἰς τὸν ἄμωρον καὶ ἀφροσύνης.)

Ἐ τὴν μέσην τὸ φλασκί μου,

ἢ ὄρεται καλῆ μου,

Καὶ ἄλλο δὲν ζητῶ!

Καὶ ἄλλο δὲν ζητῶ!

Κλοῦ, κλοῦ,

Κλοῦ, κλοῦ,

Καὶ ἄλλο δὲν ζητῶ!

Ἐν ὄρει τὴν ποτιέρα,

Ἰμοῦ φουλάτ' ἡ Μοῖρα,

Ποτὴ μου δὲν βρωτῶ!

Ποτὴ μου δὲν βρωτῶ!

Κλοῦ, κλοῦ,

Κλοῦ, κλοῦ,

Ποτὴ μου δὲν βρωτῶ!

(Προχωροῦντες)

Ἔβδω! ἔβδω!

MAX. Ἔβδω, τ' ἀβέβαια, ἔβδω! : :

NOYA (βαλὼν τὸν Παρτίραν) Ἔβδω! ἔβδω ἡμεῖς σοι, κ' ἐσὶ!

PANT. (ὄρωντα τὸν αὐτοῦ) Ἀρπῆτέ με!

MAX. (ὄρωντα τὸν ἑαυτοῦ) Ἔ! Ἐ! Τὸ ἄνθρωπος... ἄνθρωπος εἶ, Ἰππουροί! ἄνθρωπος εἶσθε! : :

(Ὁ Κρεμάσας καὶ ὁ Καντάσας ἀφαιροῦντες τὸν ἄμωρον, ὁ μὲν τὸν Μάλαρ, ὁ δὲ τὸν Παρτίραν, καὶ τοὺς κρατῆρ.)

PANT. Ἀρπῆτέ με, κ' εἰ λέγω!

NOYA. Μὴ μὴ κρεμάτε! ἀρπῆτέ με, καὶ τὸ πᾶν τὸ εἶμαί! : :

PANT. Ἐβέβαια!... Καὶ οἱ δύο ἀφάγεται ἀπὸ μᾶ' ἑαυτοῦ σοι καὶ ἐσὶ! Ὅποιος κτυπήσῃ τὸν ἄλλον, ἢ καὶ τὸν τῶν βέβαιων ἄλλοι οἱ ἄλλοι! Ἀρπῆτέ! ἀπῆτε!... (πρὸς τὴν Σγορδίλω)

Τὰ ποτιέρα, γυναικί!

KPEM. Ναί, καί! τὰ ποτιέρα!

KANA. Τὰ ποτιέρα, μάλιστα, καὶ ποτιέρα!

MAX. (πρὸς τὴν Σγορδίλω) Ἄκουη καθεσθῆσι! Τὰ ποτιέρα! : :

ΣΦΟΝΑ. (εὐφραδὸν τὰ μαλλιά της) Καὶ ποῦ μὴ εἶρε σήμερον! αὐτὸ τὸ πρῶμα δὲν εἶχε γίνῃ ποτὴ τὸ ποτιέρα! : :

MAX. (πρὸς τὴν Σγορδίλω) τὰ ποτιέρα γρήγορα!

ΣΦΟΝΑ. (γέροντα τὰ ποτιέρα καὶ κερπίσῃ) Ὁ Θεὸς καὶ σὺς βέβαι γυνὴν!

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ.

ΣΑΚΚΟΥΤΑΑΣ καὶ οἱ ἐξήντητες.

ΣΑΚ. (εὐσεβόμενος καὶ βλίσων τοῖς ἄλλοις μὴ τὰ ποτιέρα εἰς τὰς γυνῆς) Ἔβδω!

(Στρώγων ἄνω πρὸς τὴν θύραν.)

Ὁ Σακκούτας!... ἔβδω! ἔβδω!... Τὸ ποτιέρα τὸ!

ΣΑΚ. (πλησθεῖν καὶ λαμβάνων καὶ αὐτὸ τὸ ποτιέρα τὸ) Ἔβδω!

(Συγκροτοῦντες ἄνω ὄρω τὰ ποτιέρα.) Ἔβδω! ἔβδω! ἔβδω!

MAX. Ἔ, τῶρα, Κίρσοι, εἰλάτε καὶ τυπασθεῖσαν ὡς Ἰππουροί, διότι ὁ κόσμος ἔλω περιμῆν τὸ Πρόγραμμα μας.

NOYA. Αἰσὶν ἀκόμα ἔσας, ὁ Σούζας.

MAX. Ὡς ἔβδη καὶ αὐτὸς ἄς προχωροῦμεν ἡμεῖς.

PANT. Πρὶν διορθώμεν, πᾶς θεὰ ἐκδώσωμεν Πρόγραμμα!

MAX. Ἄν σκεπάζῃ ὁ διορισμὸς, ὅπου καὶ ἂν ἔλθῃ, θὰ εἶδῃς. Ὁ ἀρχηγέτης τοῦ Παλατιοῦ, εἶνε τῶμα φίλος μου, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε νὰ μὴ εἶπῃ ψέματα. Ἀπὸ οἱ μεγάλοι τραγῶνται μεταξὺ τῶν, γυναι καὶ μὴ γίνουσαν ἡμεῖς οἱ ὑπερταῖ Ἰππουροί; Ἄς διοικώμεσαν μὴ φορὰ κ' ἡμεῖς τὸ Κράτος. Εἶνε τὰχα καλλίστεροι αὐτοὶ ἀπὸ ἡμεῖς; Ἐγὼ εἶμαι ὑπερταῖς ἐνὸς Ἰππουροῦ, ὁ ὅποιος δὲν νομιῶνται κενεοῖται, καὶ ταῖς περισσοτέρας φορὰς ἡμεῖνα συμβουλεύεται εἰς ὅτι θὰ κάμῃ... : :

PANT. Ἐγὼ ἀκόμα γρηότερα. Ὁ Βουλευτής, τὸν ὅποιον ὑπερταῖ, εἶνε ὅμως διόλου ἀγνώμωντος, καὶ ἔμνενα βέβαι πάντοτε καὶ τοῦ διαβόλου ταῖς ἠχηρῆρας. : :

NOYA. Ἐγὼ ὑπερταῖ ἕναν Γερουσιαστήν, ὅστις μὴ βάζει καθε βῆδον καὶ τοῦ ἔχρηγ τὰ νομοσχέδια, ὅσα ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γερουσίαν.

ΣΑΚ. Ἐγὼ... : :

MAX. Καὶ εἶνε νὰ τὸ εὐλογοῦμεν, δὲν εἶμεθα χυδαῖα; καλλίτεροι ἀπὸ αὐτὰ τὰ γυναικί; : : Ἡμεῖς, ἡμεῖς, θὰ σώσωμεν τὴν Πατριδί.

(Πρὸς τὴν Σγορδίλω) Γυναικί! τὰ ποτιέρα! Ἔβδω τῆς Πατριδ!

(Ὁλοι συγκροτοῦντες τὰ ποτιέρα.)

Ἔβδω τῆς Πατριδ! : :

MAX. Κίρσοι!... Ὁ: Προσωποφῶνται σκεπῆρσῶντα πρῶτον καὶ σὺς εἰπὼ, ποῖον Ἰππουροῖν, ἢ καλῶν ὁ καθέας σας, καὶ ἐπειτα θὰ καθίσωμεν νὰ συντάξωμεν τὸ Πρόγραμμα μας, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τοῦσκαλλήσωμεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως. Βιάσεται, ἡμεῖα ἐν ὑπομνηστικῶν σὺμα βούλιω... : :

NOYA. Ἄλλὰ νὰ καθίσωμεν... : :

MAX. Ὅχι ἄκουη! Ἄκου ἕνας, ἕνας, διορίζεται, θὰ καθίεται εἰς τὴν καθέαν σου, ὡς ἐν ὑπομνηστικῶν τοῦ ἔδρου. Σχηματίζεται πόδα κύκλον βουλι.

(Σχηματίζων ἑκαὶ κύκλον.)

MAX. (πρὸς τὴν Σγορδίλω) Ἐὸς γυναικί, στίαι ὄρω μὴ τὰ ποτιέρα γυναικί οἱ τοῦ χερσῖ. Ἐ, βέβαια, ὅτι δὲν ἡμεῖα πῶτον ὑπερταῖ, ἀλλὰ Ἰππουροί. Αἰσὶν, Κριμαῖα, αὐτὸ δῆλον τὸ Ἰππουροῖν τῆς Διοικησῶν. Ἐμεῖα, ὡς Κριμαῖα, νὰ μὴ κρεμάσῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὅμως τοὺς κερπῆς καὶ προϊόντα. : :

KPEM. Ὡς ἔρχω ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν... : :

MAX. Κίρσοι. Εἰς ἐσὶ, Παντῆρα, ἀρπῆσαι τὸ Ἰππουροῖν τῶν Νεωτικῶν. Ἐμεῖα εἰς τρεῖς καὶ ὅς ἡμέρας νὰ ἐτοιμάσῃ τὸν διορισμῶν στόλων... : :

PANT. Ὡς μεταβῶλο ἄλα τὰ βραγίαι εἰς γρηγῆραι, καὶ τὰς κανάτας καὶ τὰ ποτιέρα ἢα τὰ στίαι διὰ κανόνων... : :

MAX. Σὺ, Νούλα, λέπε τὸ Ἰππουροῖν τῶν Ἐξωτερικῶν! Ἐν, Σακκούτας, τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ σὺ, Καντάσῃ, τὸ τῶν Φύτων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἀναδενθῆτε εἰς τοὺς ὄμορμτος σας. Ὁ δὲ Σούζας, ὅστις, ὅπου καὶ ἂν ἔλθῃ, θὰ εἶπῃ, ἄς λαβῇ τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τῶρα καθίεται ὄλοι, νὰ συντάξωμεν τὸ Πρόγραμμα μας. Εἰς τὴν εὐχετησῶμεθα! : :

(Ὁλοι ὄρω γυναικί.)

Μάλιστα! μάλιστα!

MAX. (πρὸς τὴν Σγορδίλω) Γυναικί! τὰ ποτιέρα! : :

(Συγκροτοῦντες ἄνω τὰ ποτιέρα)

Ἔβδω μας! ἔβδω!... : :

(ἀπολύει)

ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΑΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

(Συνέχεια και τέλος ἴδε ἀριθμ. 362)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ.

ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ, ΣΦΟΝΔΑΥΛΟ.

ΣΦΟΝΔ. Διπτή, Κύριε Ὑπαστυνόμω, κλείετε τὴν θύραν;

ΥΠΑΣΤ. Διότι, Κυρά μου, θὰ ἐντρυφήσωκατ' οἶκον ἔξωθεν. Ἄν ἀγαπή; νὰ μὴ φέρω τὰ πράγματά σας ἄνω κάτω, ἔλα, λέγε μοι, ποῦ ἔχουν τὰ ὄπλα κεκρυμμένα, καὶ ποίους ἄλλους ἔχουν συνωμότες.

ΣΦΟΝΔ. Καλὲ, μὲ τὰ σωστά σας θέλετε, ἀνθρώπους μεθυσμένους, νὰ τοὺς εἰπῆτε συνωμότες; Ἴδου τὰ ὄπλα των. (δεικνύει τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ποτήρια καὶ τὴν κανάταν.)

ΥΠΑΣΤ. Ἐγὼ ὅμως ὀφείλω, Κυρία μου, νὰ κάμω τὸ χρέος μου. Τί καὶ ἔλα εἶνε αὐτὴ; Ἄνοιξέ την.

ΣΦΟΝΔ. Ὅταν δὲν πιστεύετε, ἰδοὺ ἰδέτε, ὅπου θέλετε. (ἀνοίγει τὸ κλιβάνιον, καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος ἰρυσθὲ τὰ ἐν αὐτῷ.)

ΥΠΑΣΤ. (Ἐξέγνων χάρτην μὲ ποῦδραν). Αὐτὸ τί πράγμα εἶνε; Μὰ εἶνε λευκὴ πυρίτις;

ΣΦΟΝΔ. (ἀρπάζουσα τὴν ποῦδραν ἀπὸ τὰς χεῖράς του.) Καλὴ ἐντραπήτε, Κύριε Ὑπαστυνόμω! ἐντραπήτε! ..

ΥΠΑΣΤ. (τὴν ἀνερτίζει.) Καλὴ, καὶ αὐτὴ; ἢ τόσον ὄρεϊς βιάλλετε ποῦδραν;

ΣΦΟΝΔ. (χαρμενεϊζομένη) Γιατὶ νὰ μὴ βιάλλω; Ἐγὼ τὴν βιάλλω γιὰ δροσιά ..

ΥΠΑΣΤ. (σομφνεύμενος) Θὰ μὲ συγχωρήσετε, νορξῶ, νὰ κάμω τὸ καθήκον μου, ὅπως μὲ τὸ ὑπαγορεύει ὁ νόμος.

ΣΦΟΝΔ. Κάμετε, ὅ, τι ἀγαπήτε.

ΥΠΑΣΤ. Θὰ οἶ; κάμω καὶ σωματικὴν εὐρευναν.

ΣΦΟΝΔ. Νὰ μὴ ψάξετε; Ἄν ἔχω τίποτε, Κύριε Ὑπαστυνόμω .. Ἴδου ψάξετέ με ..

(Ἐρῶ ὁ Ὑπαστυνόμος ἐπιγίγει ἐπ' αὐτῆς σωματικῶν ἱερῶν, ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται βίαιως ὁ Μαχαίρας.)

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΜΑΧΑΙΡΑΣ καὶ οἱ κρυπέντες.

ΜΑΧ. Τὸν κερὰτῆ! τὸν κερὰτῆ! .. (βλέπειν ἀπέραιτῶν του τὸν Ὑπαστυνόμον καὶ τὴν σείλογόν του) Τί γίνετ' ἰδῶ; τί; ..

ΣΦΟΝΔ. Τίποτε, ἄνθρωπε μου, τίποτε! Τὸν ἐπαρκαλοῦσα νὰ εἴθῃ νὰ εἰς βγάλη ἀπὸ τὴν φυλακὴν. Πῶς; οἶ; ἀφουκ;

ΜΑΧ. (σπογγίζων τὸ μέτωπόν του) Μίλαρα. (πρὸς τὸν Ὑπαστυνόμον) Τὰ βλέπεις, Κύριε Ὑπαστυνόμω, ποῦ μὰς ἤθελες γιὰ συνωμότες; Ἴδου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας μὰς ἀπέλυτον εὐθύς.

ΥΠΑΣΤ. Καὶ οἱ ἄλλοι τί θύγαν;

ΜΑΧ. Νὰ χαθοῖν οἱ μακαράδες! .. Ἐνῶ πρόκειται νὰ γίνωμεν σήμερον Ὑπουργοὶ, ἄμα τοὺς ἀπέλυτον ὁ Διευθυντὴς, ἔργων οἱ δειλοὶ καὶ μὲ ἄρματα μόνον. Μοῦντζικς νὰ ἔχουν λοιπόν, ἀφοῦ εἶνε τέτοιοι μακαράδες! Κρίμα εἰς

ταῖς προσπαθείαις μου! εἶνε ἀπελπίσια, Κύριε Ὑπαστυνόμω, ἀπελπίσια! Τὸ ἔθνος μας δὲν ἔχει πατριώτας, δὲν ἔχει ἄνδρας! Θὰ τὸ μουντζώσω κ' ἐγὼ καὶ ἄς γίνῃ, ὅ, τι γίνῃ .. Ἐ, μὲ συγχωρή, Κύριε Ὑπαστυνόμω, πάγαινε τώρα ἰς τὴν δουλεία σου, διότι θὰ κοιμηθῶ. (τὸν θαυμάζει εἰς τὴν βίαν) Ἔ τὸ καλὸ, ἰς τὸ καλὸ ..

ΥΠΑΣΤ. Ὅταν ἔν' ἔτσι, δοῦλόσ σας, Κύριε Μαχαίρα, καὶ ἂν λάβετε ποτε τὴν ἀνάγκην μου, ἔμαι πρόθυμος νὰ εἶς ὑπερεπίσω ..

ΜΑΧ. Καλὰ, καλὰ, ἄλλοτε τὰ λέγομεν. (ὀδηγεῖ τὸν Ὑπαστυνόμον μίγξει τῆς θύρας καὶ κλείει.) Ἐ, γυναίκα, ἔλα στρώσε μου νὰ κοιμηθῶ. Νὰ πᾶρ' ὁ διάβολος, τοὺς μακαράδες! εἰς αἰτίαι; των χάνω σήμερον, ποῦ ἤθελα νὰ ἔμαι Πρωθυπουργός! .. (εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀπέραιτῶν δωμάτιον.)

ΣΦΟΝΔ. Ἴδου πῶς κατέντησαν τὰ πολιτικὰ τῆς Ἑλλάδος! Νὰ μεθοῦν οἱ ὑπηρετίαι, καὶ νὰ θέλωσι καὶ αὐτοὶ νὰ γίνουσ' Ὑπουργοί! Ἄς ἔμειν νὰ τοῦ στρώσω νὰ κοιμηθῶ. (εἰσέρχεται καὶ αὐτὴ ἀπέραιτῶν.)

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ μόνος.

(Ἀνοίγει σιγὰ καὶ εἰσέρχόμενος δὲν βλέπει κείνην.)

Θὰ ἔμειναν νὰ κοιμηθῶσιν. Ἄς φάγω, καὶ ἐρχομαι ἄλλην ὥραν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.